

Uw steun is van harte welkom ! – Merci pour votre aide !

*Indien U stort voor eind december 2001 kan dit nog in BF.
Vanaf 01 januari 2002 moet het in Euro's, met een minimum bedrag
van 30 € als U een attest wenst.*

Om te storten: 1. Als U geen fiscaal attest wenst stort dan:

op Rek. Nr - 457-5178851-27 - KBC-Bank Heusden-Zolder
"Vrienden van Kankala" - Kapelstraat 73 - 3550 Heusden-Zolder
Vermelding: Appie / Johan / Miya / - Kankala-Kananga-Congo.

2. Indien U een fiscaal attest wenst stort dan:

op Rek. Nr - 000-0901974-68
SOS Scheut - Ninoofsesteenweg, 54 8 - 1070 Brussel
Vermelding: Appie / Johan / Miya / - Kankala / Kananga / 162.1.162

3. Onze Nederlandse vrienden kunnen storten op:

Zusters van de Choorstraat – Vrienden van Kankala
INZ. Projecten – Giro Nr - 4199741
Vermelding: Appie V.W. / Kankala-Kananga.

NIEUWSBRIEF

*Kankala-Kananga-Congo
Project voor straatkinderen
Jaar 2001...No 5.*

Inhoudstafel

1. Een heerlijke zomer
2. Kerstboodschap van Appie
3. De reis van Miya
4. Dagboek Johan
5. Storting

Een heerlijke "zwarte zomer".

Bij 'normale tijden' gaat er heel wat van onze energie naar het werk van Congo! Deze zomer dubbel zoveel. Appie was immers in verlof en dan draait alles rond Congo. Daarbij had hij ook een flinke TBC op het lijf. "Normaal", zei de dokter, "als je heel de tijd met ondervoede en zieke straatkinderen omgaat". Appie liet zich goed verzorgen maar waar hij ook moest zijn, zijn handtas sleepte hij overal mee. De ziekenhuistafel lag spoedig vol met papieren. Thuis zijn tafel, bed en vloer eveneens. Als wij spraken van naar bed gaan ging hij nog "een uurke" schrijven. Meestal tot middernacht.

Maar hij was ook 65 jaar geworden, wij-Sibo-Heusden en de 'Vrienden van Kankala' besloten van dat eens goed te vieren. Hem vieren, maar daarin vrienden en weldoeners betrekken – het is ook hun feest! Het werd een drukke tijd. Het feest werd gepland op 21 juli. Er zou een congolees koor komen voor een eucharistieviering in hun ritus. Het werd een uitzonderlijke mooie dag. De eucharistieviering, voorgegaan door 2 missionarissen van Scheut, de congolese ritus, de mooie ritmische gezangen: bidden met ziel en lichaam!!!. Het was werkelijk goed bij de Heer en bij elkaar.

Er was uitleg, met veel foto's over de projecten, door Harry opgemaakt. De barbecue - door Miya op punt gezet - verliep vlot en aangenaam. Lekker eten, goede vrienden die niet uitgepraat raakten... waar kan men nog beter zijn? Appie was hier en daar. Zo graag had hij iedereen eens de hand gedrukt, eens bedankt, nader kennis gemaakt !

Het kinderdorp Kankala is jullie werk, dankzij jullie krijgen vele straatkinderen verzorging, een thuis en liefde, een goede opvoeding: 180 kinderen permanent, 200 dagelijks in de open opvang

Deze avond kwamen zij ons een stukje naderbij !!!.

Intussen waren 2 permanente congolese bouwgezellen ook in Heusden voor een stage van drie maanden: Tshisumbu Christof en Buabua Richard. Beiden hebben reeds meer dan 20 jaar bouwde achter de rug. Zij zijn de twee trekkers van een groep van 16 man Sibon-Congo. Maandenlang hebben zij moeten wachten op hun visum. Maar nu waren zij hier. En nog wel samen met Appie. De drie maanden vlogen voorbij: lessen van Theo Nederstigt over boekhouding, een zomerbouwkamp met de groep van Jef Gerrits, bezoeken aan Brugge, Antwerpen, Gent,...

Wij missen jullie Christof en Richard bij de gebedstijd 's morgens en 's avonds. Jullie waren steeds de eersten. Wij missen jullie aan tafel met jullie afrikaanse lach en gesprekken. Jef mist jullie op het werk waar jullie graag en

Uit het dagboek van Johan.

Sinds de maand november zitten we hier volle bak in het regenseizoen met iedere dag wel een serieuze regenbui. *Warm en vochtig ideaal voor de maïs.* Die staat er dan ook overal goed en gezond bij. Planten die gaan tot 3 meter hoog en die de hutten in het binnenland nu zorgvuldig verbergen. *Binnenkort zal er volop geoogst worden en hopen we dat de prijzen van het basisvoedsel dalen.*

Met Petits Pas hebben wij een voedselzekerheidsprogramma lopen, dwz dat wij aan een aantal landbouwassociaties gratis zaadgoed geven, hoofdzakelijk maïs en soya. Bij de oogst moeten zij ons enkel de hoeveelheid gekregen zaadgoed teruggeven.

Ook de AJRK, "Association des Jeunes Ressortissants de Kankala" van Tshibamba Leon heeft zaadgoed gekregen waarmee ze ongeveer 7 ha bezaaid hebben in Dilembue op 53 km van Kananga. Leon werkt met ex-straatjongens die op Kankala verbleven .

Ik was op bezoek in *Tshilumba* op 8 km buiten de stad eveneens een project van Leon met een terrein van ongeveer 19 ha. *Ze zijn nu volop bezig met accasia's te planten voor herbebossing. Tussen de jonge boompjes planten ze ananassen.* Door hun terrein loopt een riviertje, dat een moerasgebied creëert. Daar werden vroeger reeds 5.000 ananassen geplant, ze geven nu volop smakelijke vruchten. De verkoopprijs van een vrucht is ongeveer 150 FC of 20 BF.

Sinds Christophe terug is uit België, Richard is nog onderweg, hebben de Congolese Compagnons al heel wat werk geleverd.

Er waren financieringen om het *herstellen en bouwen van huisjes* voor de armen in de stad, alsook voor het *bouwen van een brug* in het binnenland. Het betreft eigenlijk twee bruggen. De eerste en ook de grootste is al gerealiseerd, namelijk die over de rivier Basanga, nu werken ze aan een kleinere over de rivier Bikenga.

Verder zijn er ook enkele bouwgezellen die meewerken met Appie aan de herstellingswerken van het zwaar beschadigd kanaal dat een grote ravijn veroorzaakt, dicht bij ons "Luisterhuis" in Nkele Nkele.

Johan Venken.

Miya naar Kananga ... Kankala ... Kumpala

Zoals U al kon lezen in de brief van Appie,

ga ik in januari terug naar "bij ons" in Kananga.

In mijn jeugdijaren droomde ik van ooit te werken als missionaris, in landen van het Zuiden, liefst in Zuid Amerika. Maar in de jaren '50, kon dat alleen voor een meisje, als religieuze ... de roeping van "non" had ik niet!

En dan kwam de KAJ, die zijn eerste "leken-missionarissen" uitstuurde.

Dat was iets voor mij ! Na acht actieve jaren in de VKAJ in Vlaams Brabant waagde ik de stap ... door toeval werd het wel Congo en niet Venezuela.

Godswegen zijn onvoorspelbaar ! In Kananga leerde ik Guido kennen, hij werkte in een project van de Bouworde. We huwden, de 3 voorziene jaren, werden 25 gelukkige jaren. In die tijd kregen we een dochter, Elisabeth Okaku Mbutshu, ons adoptiekind.

Elf jaren ben ik reeds in België. Mijn ouders, Guido en Elisabeth zijn naar de Vader. Nu kan ik terug naar Kananga. Welliswaar moet ik nu alleen gaan, in moeilijke tijden ... dus probeer ik het voor 3 maanden. Het wordt een handje toe steken bij Appie en Johan in projecten die we hielpen opstarten.

Mijn droom, dezelfde van toen:..geef kinderen, jongeren, moeders, een wereld waar het goed is om te leven !

Ook een andere ex-Kasayer, André Thys zal meereizen om te helpen bij de herstellingen van het meisjeshuis " Kamayi " en aan het waterwiel van Kansese. Leven in een jeugddorp, met ongeveer 200 kinderen, zonder water en dit bij 35°, is voor ons hier in België wel ondenkbaar.

Ons vertrek is voorzien na 15 januari. ***Aan allen een vreugdevol Kerstfeest en een gelukkig Nieuwjaar ! Meer nieuws dus...binnen een paar maanden.***

A nos Amis francophones,

Vous serez probablement étonnés de lire ces quelques lignes et peut-être pas!

En janvier je compte retourner "chez nous" au Kasai,

Le dicton ne dit-il pas: "on retourne toujours à ses anciens amours" ?

Pendant trois mois je vais aider un autre volontaire dans le "Village d'enfants de la rue- **Kankala** " à Kananga. Le projet aide deux cents enfants hébergés en internat et encore environ deux cents autres à retrouver leurs familles perdues dans les nombreuses guerres au Congo. Je vais aussi retourner voir Kumpala où des jeunes (ex-enfants de Kankala) redémarrent le Centre d'agriculture "**Kumpala**", que plusieurs d'entre-vous ont si bien connu.

A vous tous, chers Amis, je souhaite une Sainte Fête de Noël et une tres Bonne Nouvelle Année.

Miya Durwael Dammans

hard werkten. Moeder Wellemans mist jullie hartelijke "Moyo" en jullie sterke armen. Wij hadden jullie graag nog wat langer hier gehad maar Sibbo-Congo wachtte... Christof is reeds een nieuwe brug aan 't bouwen over de Basonga, samen met jongere bouwgezellen en de mensen van de dorpen.

*De heerlijke "zwarte zomer" is voorbij! Maar wij hebben er allen vrucht uitgehaald: voor ginds in Congo, waar er nog zoveel te doen is, voor hier in België, bouwgezellen en vrienden allemaal: "**Moyo**", goedendag... ook ik wens je meer leven.*

Frans Dens.

Kerstboodschap en nieuws van Appie.

Kerstmis is de gelegenheid om U wat nieuws te brengen, sinds mijn terugkeer naar Kananga op 23ste augustus.

Mijn lange afwezigheid in Kananga bedroeg 'n kleine 5 maanden. Deze periode mag gezien worden als een test: is het personeel, met inbegrip van het Bureau, reeds voldoende bekwaam, zonder de aanwezigheid van Johan en Appie om voort te doen ? De ondervonden moeilijkheden, de tekorten zijn nog niet volledig ter sprake gekomen. Beslissingen werden genomen, anderen laten nog op zich wachten. Ze komen terug op tafel met de te houden evaluatie over de werking en de boekhouding van dit verlopen jaar 2001. Dit zal mij in staat stellen de zaken meer te overdenken, van gedachten te wisselen, niet overijld te werk te gaan.

We verwachten ons half januari aan het bezoek van Miya Durwael, de presidente van de 'Vrienden van Kankala'. Niet voor 'n paar weekjes, maar voor drie maanden, dus echt om mee te doen.

Begin oktober verloren we in een paar weken tijd vier van onze kinderen: eerst het meisje en de jongen met dezelfde naam, **Ntumba**, beiden gestorven in Tshikaji (Amerikaans ziekenhuis) aan een tumor in het hoofd. De derde heette **Bodile**, zeer geliefd bij de kinderen en graag gezien bij het

4.

personeel ondanks zijn streken. Een slangenbeet was hem fataal, toen hij tesamen met enkele andere kinderen langs een binnenweg van school naar huis kwam. De vierde **Ntumba**, een jongen, stierf op een twintig km van Kananga, bij familie op schoolvakantie. Het ziek zijn was hem niet vreemd. We werden gewaarschuwd hem te komen halen, maar bij onze aankomst was hij reeds meerdere dagen begraven.

Martine, de boekhoudster en intendant bracht haar verlof door in Lubumbashi, haar geboorte stad, tesamen met haar man en het jongste kindje. *Haar afwezigheid. was een hele aderlating*

Manatta, de jongeman die in de stad houtskool bezorgde aan meerdere families en daardoor tweemaal een herniaoperatie onderging geeft ons de laatste tijd veel kopbrekens. Hij is geestelijk gehandicapt en heeft geen aangepast werk. Hij moet zijn vrouw en kind onderhouden en zijn schoonfamilie maakt hem het leven zuur. *Je moet afdragen ... maar van wat ?... als je niets hebt !*

Mulunga, een ouder groot meisje, zwaar epileptisch, heeft het zeer moeilijk in het samenleven met de andere meisjes in Kamayi. Daar ze zich onbemind weet en zich niet laat beminnen, kwam ze er reeds, tot tweemaal toe, de vulling van een batterij op te eten, wat telkens een opname in het ziekenhuis vereiste. Haar tante, een prostituee, kon haar slechts opnemen voor korte perioden. Ieder verblijf bij deze vrouw roept de eerste trauma's bij Mulunga weer op. *Nu gaat het haar redelijk goed bij ons in Kankala.*

Ik was gewaarschuwd dat, **Makenga**, een zwaar geestelijk en lichamelijk gehandicapt groot meisje, opgemerkt was in de stad. We reden er heen en vonden haar in de goot op de Avenue van de Immo-Kasai. Ze was weggelopen bij haar grootouders. We namen haar enkele weken op, samen met haar broertje, in ons "luisterhuis". Na overleg met de familie ging de jongen, uiteindelijk, naar ons "gesloten huis" (internaat), waar hij in behandeling tegen TBC is. Het meisje Makenga, ging naar Kamayi, ons meisjeshuis, om te herstellen en dan terug te gaan naar haar grootouders. Oude arme mensjes die met nog 'n jonger zusje van haar, wonen in de buitenwijk van Nganza.

5.

Na een paar weken zijn we er heengegaan. Aan het aarden huisje met strodak, hing een plakkaat van een gepensioneerde bewoner. Het is een klein zeer proper perceel met 'n hoge heg ... dat had ik niet verwacht ! Behalve haar zusje Luce was er niemand thuis.

Luce is een zeer toepasselijke naam: " *begaan zijn met, medelijden hebben*", een arm meisje van een jaar of acht, met slechts een kleedje aan. Makenga zat buiten. Luce ondersteunde haar zus, die heel moeilijk loopt en bijna niet praat, tot ze binnen kon gaan zitten. **Makenga**, ook haar naam is veelzeggend "*moeilijkheden*". Minstens om de twee weken zullen we hen bezoeken en ondersteuning geven.

*Ik dankte de Heer dat ik op stap was gegaan, gevolg had gegeven aan zijn aandringen en Hij me zodoende een opkikker gaf.
Ieder straatkind heeft zijn verleden, zijn schreinerende aanklacht.*

Ik dank U lieve mensen, dat U achter mij en onze straatkinderen staat, uw gebed en uw financiële middelen geven hen een menswaardiger bestaan.

Ik wens U allen, namens de kinderen en ons personeel:

Blijde Kerstdagen en een Zalig Nieuwjaar.

N.B.

Hadden we niet een mooi feest de 21ste juli ? Het deed de Vrienden van Kankala en mij heel in het bijzonder, enorm deugd, met U, de familie van Kankala tezamen geweest te zijn in gebed en in blijde ontspanning. Financieel liet U zich niet onverdeeld. Dank U voor deze dag.

Appie Van Wees.

" Een stal ...

Een huis ...